

Anul al XIX-lea, Nr. 481

10 mai 2026

Duminica a V-a după Paști
- a Samarinencei-

**Parohia Vovidenia
Galati**

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

„În zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru, și în Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai iudeilor. Și erau unii dintre ei, bărbați ciprieni și cireneni care, venind în Antiohia, vorbeau și către elini, binevestind pe Domnul Iisus. Și mâna Domnului era cu ei și era mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul. Și vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia. Acesta, sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu inimă statornică, de vreme ce era bărbat bun și plin de Duh Sfânt și de credință. Și s-a adăugat Domnului mulțime multă. Și a plecat Barnaba la Tars, ca să caute pe Saul și, aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și au stat acolo un an întreg, adunându-se în biserică și învățând mult popor. Și în Antiohia, întâia oară, ucenicii s-au numit creștini. În acele zile s-au coborât, de la Ierusalim în Antiohia, proroci. Și, sculându-se unul dintre ei, cu numele Agav, a arătat prin Duhul, că va fi în toată lumea foamete mare, care a și fost în zilele lui Claudiu. Iar ucenicii au hotărât ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre ajutorare fraților care locuiau în Iudeea; ceea ce au și făcut, trimițând preoților prin mâna lui Barnaba și a lui Saul“ . (Faptele Apostolilor, XI, 19-30)

**2026 - „ANUL OMAGIAL AL PASTORAȚIEI
FAMILIEI CREȘTINE“ ȘI „ANUL
COMEMORATIV AL SFINTELOR FEMEII DIN
CALENDAR (MIRONOSIȚE, MUCENIȚE,
MONAHII, SOȚII ȘI MAME)“**

Pledoarie pentru frumusețea și viitorul familiei

„În fiecare an din timpul arhipăstoririi Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Sfântul Sinod propune, în mod absolut inspirat, spre analiză, meditație și identificare a celor mai eficiente soluții practice din punct de vedere duhovnicesc, teme aniversare și comemorative de mare actualitate și importanță.

Anul acesta a fost proclamat „Anul omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)”. Dată fiind importanța familiei pentru ființa umană, ca leagăn al civilizației, mediu al dobândirii mântuirii, oază de liniște și biserică în miniatură, nu este lipsit de importanță să evidențiem frumusețile și valoarea ei în dobândirea sfințeniei, a mântuirii sau desăvârșirii.

Ființa umană integrală - bărbat și femeie

În referatul biblic al creării lumii și a primilor oameni din Sfânta Scriptură a Vechiului Testament, citim că, după ce l-a creat pe Adam, Dumnezeu a văzut că nu este bine să fie omul singur pe pământ. Dumnezeu este Unul în Ființă, dar întreit în Persoane. Relația dintre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt este una de iubire intratrinitară. Iar această dragoste a Sa infinită, „nebună” ar spune Paul Evdochimov, parafrazându-l pe Sfântul Nicolae Cabasila, a împărțășit-o întregii lumi și ființei umane, în calitatea ei de „preot” și „rege” al întregii creații.

„Văzând că nu este bine să fie omul singur pe pământ” (Facere 2, 18), Tatăl cereșc a creat-o dintr-o coastă a lui Adam pe Eva, prima femeie, al cărei nume în limba ebraică înseamnă „viață”, pentru că femeia, soția, mama, este cea care dă și transmite viața mai departe, asemănându-se lui Dumnezeu, Care pe toate le-a adus de la neființă la ființă.

Unii exegeți ai referatului biblic i-au dat o interpretare duhovnicească de un farmec aparte, explicând că, odată ce Eva a fost creată dintr-o coastă a lui Adam, acesta, fără coasta sa, adică fără femeia sa, nu este om întreg, nu se simte deplin, după cum și Eva, fiind luată din Adam, nu se simte cu adevărat împlinită decât în locul din care a fost luată, împreună cu Adam. Fără Eva, Adam simte că îi lipsește ceva. Eva, departe de Adam, se simte străină și își caută locul propriu.

Doar căutându-se, aflându-se și ajutându-se în viața trecătoare și în opera de mântuire, cei doi își găsesc fericirea și mântuirea, odihnindu-se în dragostea Părintelui lor cereșc, Prima și Marea lor Iubire.

Vocația comunitară a ființei umane

Același teolog ortodox francez, Paul Evdochimov, spunea, pe bună dreptate, că pentru ființa umană, singurătatea este cea mai grea suferință. Într-adevăr, precum Dumnezeu este Treime de Persoane, care Își comunică una alteia iubirea supraființială, la fel și omul, creatura și ființa cea mai

dragă a Lui, poartă în profunzimile sufletului ei chemarea spre comuniune, spre primire și împărtășire de iubire.

Fiecare persoană, bărbat sau femeie, simte, în adâncul ființei sale, nevoia unei ființe confidente, a unui suflet-pereche, căruia să îi împărtășească bucuriile și necazurile sale, după frumoasa vorbă care spune că „iubirea dublează bucuriile și înjumătățește necazurile“. Alături de un astfel de suflet-pereche, bucuriile se înmulțesc și se înduhovnesc, iar necazurile se alină și se ușurează.

Este foarte interesant faptul că știința contemporană confirmă adevărurile creștine și înțelepciunea populară, constatând că, atunci când o persoană este marginalizată sau se autoizolează, pe creierul ei se activează exact aceiași centri care sesizează și durerea fizică. Și tot aceleași izvoare științifice arată că viața într-o familie împlinită îi lungeste bărbatului existența cu opt ani, iar femeii cu patru ani. Familia împlinită, funcțională emoțional și spiritual, este, deci, o sursă fundamentală de sănătate și bucurie.

Cel mai îndelungat studiu din istoria psihologiei este arhicunoscutul „Studiu Harvard“. Acesta a început în anul 1938, mai întâi printre studenții celebrei universități americane, unul dintre participanți fiind, la acea vreme, și J. F. Kennedy, viitor președinte al Americii. Pe parcursul celor peste 80 de ani de observație și analiză, au fost monitorizați periodic nu numai studenții care au participat la debutul studiului, ci și persoanele apropiate lor: soț, soție, copii, rude, prieteni. Scopul esențial urmărit de cercetători era acela de a identifica factorii care contribuie la sănătatea, longevitatea și fericirea subiecților. Deși au verificat de mai multe ori datele colectate în fiecare etapă, răspunsul a fost unul foarte clar: sănătatea, longevitatea și fericirea nu sunt condiționate doar de stilul de viață sau dietă, de profesie sau situație financiară, și nici chiar de moștenirea genetică decât în mică măsură, în comparație cu relațiile sociale de calitate, cu prietenii sincere și dezinteresate, de familiile funcționale și împlinite. Sau și mai scurt: secretul sănătății și formula fericirii se află într-un singur cuvânt: „ceilalți“, adică relațiile sociale de calitate, începând cu familia și continuând cu prietenii de suflet.

Așadar, dacă singurătatea -este o suferință, familia binecuvântată este un izvor de sănătate și longevitate. Sfântul Ioan Gură de Aur (†407) consideră soția ar fi „medicament de bucurie“ bărbatului ei, în baza observației că atmosfera duhovnicească dintr-o familie se datorează predilect soției și mamei; iar bărbatul este sprijin soției și copiilor lor. Pe bună dreptate, se poate spune că, dacă bărbatul sau soțul este „creierul“ familiei sale, soția sa și mama copiilor lor este „inima“ căminului lor.

Soțul - dar pentru femeia sa; soția - binecuvântare bărbatului ei

Spiritualitatea ortodoxă dezvoltă o învățătură înaltă, poate fără egal, cu privire la rostul și rolul pe care bărbatul și femeia îl au unul în viața

celuilalt și, împreună, în calitatea lor de părinți, în viața copiilor cu care Dumnezeu le binecuvântează împreună-viețuire.

În atotștiința și atotînțelepciunea Sa, Milostivul Părinte cereșc știe că viața nu este, pentru ființa umană, o călătorie tocmai ușoară, ci este primejduită de multe ispite și capcane, care caută să o îndepărteze de ținta ei - fericirea veșnică în împărăția viitoare. În mod similar, a păstra credința și fidelitatea, valorile morale și virtuțile creștine în sânul familiei, în vremuri de laxism și relativism, reprezintă o dovadă de adevărat eroism moral, o asceză și o nevoiță. Și, din iubirea Sa infinită, Dumnezeu însoțește viața bărbatului și a femeii cu un suflet-pereche, pentru a se susține și ajuta reciproc, în opera de dobândire a mântuirii.

Astfel, pentru o soție evlavioasă, alesul inimii sale reprezintă cel mai mare dar, pe care Dumnezeu i-l face femeii, pentru ca bărbatul să îi împodobească viața cu trăsăturile legate de fermitatea, energia și caracterul său, vechind și lucrând la dobândirea și păstrarea siguranței și a liniștii casei lor.

La rândul ei, o soție aleasă constituie pentru soțul ei cea mai -înalță binecuvântare, pentru ca și aceasta, la rândul ei, să îi împodobească viața bărbatului cu trăsăturile legate de frumusețea ei fizică și interioară, cu bunătatea, blândețea, delicatețea, gingășia, tandrețea, care trebuie să caracterizeze viața unei femei.

Scopul însoțirii lor, în viața de familie, este de a se susține și ajuta unul pe celălalt, în purtarea „crucii vieții“ și a „crucii familiei“, prin credință și dragoste, bunătate și respect, ajutor și prețuire.

Unor astfel de soți, Dumnezeu le oferă darul nașterii de prunci, prin care și ei, în calitate de părinți, se fac asemănători Tatălui cereșc. Pe bună dreptate, Sfântul Ioan Gură de Aur numește copiii a fi „cea mai mare mângâiere pe care Dumnezeu a dat-o primilor oameni, după pierderea nemuririi“, ca o alinare după săvârșirea păcatului primordial. Copiii sunt, astfel, cea mai mare binecuvântare și speranța părinților lor la nemurire.

Un asemenea cămin, întemeiat pe înalte criterii morale și valori creștine, binecuvântat prin Taina Sfintei Căsătorii, este, cu adevărat, o oază de liniște și pace, într-o lume zbuciumată, un rai în miniatură, o „mică Biserică“ și pridvor al Împărăției lui Dumnezeu, în lumea și în viața prezentă“.

(Pr. prof. univ. dr. Ioan C. Teșu, www.ziarullumina.ro; 26 Aprilie 2026)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB014416617381000; **Cod fiscal:** 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați

Preot Pelin Gabriel-Ioan: **0 7 5 2 7 2 3 4 5 2**

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro